

Ján Adamus

Pohoda v každej rodine

Keď Ježiš vyšiel z Kafarnaumskej synagógy, vošiel s Jakubom a Jánom do Simonovho a Ondrejovho domu. Simonova testiná ležala v horúčke. Hneď mu povedali o nej. Pristúpil k nej, chytil ju za ruku a zdvihol. Horúčka ju opustila a ona ich obsluhovala. Keď sa zvečeralo, po západe slnka, prinášali k nemu všetkých chorých a posadnutých zlými duchmi. A celé mesto sa zhromaždilo pri dverách. I uzdravil mnohých, ktorých trápili rozličné neduhy, a vyhnal mnoho zlých duchov a nedovolil im hovoriť, lebo ho poznali. Včasráno, hneď na úsvite, vstal a vyšiel von. Utiahol sa na púste miesto a tam sa modlil. Šimon a tí, čo boli s ním, pobrali sa za ním. Keď ho našli, povedali mu: „Všetci ťa hľadajú.“ On im odvetil: „Podme inde, do susedných dedín, aby som aj tam kázal, veď na to som prišiel.“ A chodil po celej Galilei, kázal v ich synagógach a vyhánal zlých duchov.

(Mk 1, 29- 39)

V každej rodine sa objavujú radostné i bolestné udalosti. Je to organizmus, ktorý musí počítať so zdravím aj s chorobou. Najneprijemnejšie je, keď niekto trpí. Vtedy iste všetky iné problémy idú bokom a ostatní členovia rodiny sa snažia postihnúťmu maximálne pomôcť.

Z tohto pohľadu lepšie pochopíme situáciu, ktorá nastala v Petrovej rodine, ktorý mal chorú svokru. Všetko však vyriešil Ježiš: Pristúpil k nej, chytil ju za ruku a zdvihol. Horúčka ju opustila a ona ich obsluhovala. Marek nám zaznamenal ešte jednu dôležitú správu: Keď sa zvečeralo, po západe slnka, prinášali k nemu všetkých chorých a posadnutých zlými duchmi. A celé mesto sa zhromaždilo pri dverách. I uzdravil mnohých, ktorých trápili rozličné neduhy, a vyhnal mnoho zlých duchov. Radosť z uzdravenia nezavládla iba v Petrovej rodine, ale aj v mnohých iných kafarnaumských rodinách. Môžeme povedať, že Ježišovi veľmi záležalo, aby v rodinách bola pohoda a šťastie. Predpokladom zdravej rodiny je, aby v nej žil Ježiš.

Dnes máme možnosť pouvažovať nad našou rodinou a položiť si otázku: Aký je zdravotný stav našej rodiny? Nemusíme tu hneď myslieť na fyzické bolesti, skôr myslíme na oblasť duševno – psychickú. A tu, ak chceme použiť slová evanjelia, ide o určité druhy posadnutosti. Nimi trpí mnoho rodín, možno aj vaša. Spomeňme aspoň niektoré. Posadnutosť mocou. V duchu sa spýtate, čo to znamená? Je to choroba rodiny, v ktorej chce len jeden člen presadzovať svoj názor. Všetci ho musia rešpektovať a poslúchať. Rodinná pravda je však čosi iné. Je to dielo

zložené z jednotlivých názorov, pohľadov, skúseností všetkých členov rodiny. Je to spoločné dielo, ktoré prijmu všetci členovia rodiny.

Posadnutosť bohatstvom. Je to choroba rodiny, v ktorej sú najdôležitejším pokladom peniaze. Rodičia miesto toho, aby sa venovali sebe a deťom, riešia iba finančné záležitosti. Manželia často komunikujú iba vtedy, keď sa jedná o peniaze a o svojich kvalitách rozprávajú zasa iba v súvislosti s tým, koľko kto zarobí.

Posadnutosť návykovými látkami. Chorá je aj tá rodina, ktorej niektorý člen je závislý na alkohole alebo na iných návykových látkach. Členovia rodiny pri takom človekovi nevýslovne trpia, lebo si nechce doznať svoju závislosť a rodinu doslova degeneruje. Častokrát len jeho smrť je, žiaľ, vyslobodením pre rodinu.

Posadnutosť závišťou. Aj rodina s touto posadnutosťou je chorá, lebo závidí iným rodinám. Každá rodina by mala mať vlastnú dôstojnosť, hrdosť a mala by kráčať svojou originálnou cestou životom, ktorú jej určil Boh. Všetci pod jednou strechou by mali milovať svoju rodinu. Posadnutosti, ktoré degenerujú naše rodiny je však omnoho viac. Ježiš ich chce liečiť, choré rodiny sa mu však musia otvoriť a veriť, že im pomôže.

Istý alkoholik sa pred kamarátmi v krčme chváľil, ako sa mu podarilo jeho žene, ktorá bola zbožná a chodievala pravidelne do kostola, vyhnať z hlavy vieru v také hlúposti. Kamaráti ho obdivovali a chváľili za tento jeho čin. Keď sa zvečeralo, opitý kráčať domov a všimol si zvláštny zhuk ľudí pred ich domom. Všetci sa na neho čudne pozerali, ba niektorí si pred ním aj odpľuli. Keď vstúpil dnu, naskytol sa mu strašný pohľad. Žena aj deti ležali zabitú v kaluži krvi. Na stole ležal list. Trasúcimi rukami ho chytil a čítal: Dokiaľ som verila, mala som silu znášať bolesti života. Odvtedy, čo som stratila vieru, nemám silu znášať trápenie a odchádzam. Beriem so sebou aj deti.

Je veľké nešťastie takto ukončiť život. Preto nám Ježiš ponúka svoju pomoc. Denne, keď si kľakneme k modlitbe, prosme ho, aby v našej rodine bol jeho Duch. V nedeľu pri svätej omši prosme o pokoj, lásku a pohodu pre našu rodinu a problémy, ktoré nastanú, riešme vo sviatostnej zmierenia. Posilňujme sa vo vzájomnej láske, prijímaním Lásky v Eucharistii. A nezabudnime, že fyzické bolesti budú vždy postihovať členov našej rodiny, ale ak budeme duševne zdraví, aj bolesti tela sa premenia na požehnanie.

Svätá Školastika

Pôvod mena: z lat. scholasticus – študent. Pochádzala z Nurzie, z územia dnešného Talianska, kde sa narodila r. 480 spolu s Benediktom. Ich začiatok života pod srdcom matky akoby určoval ich spoločnú a podobnú cestu životom. V r. 480 vstúpila do kláštora, podobne ako jej brat Benedikt, neďaleko Subiaca. Neskôr bola predstavenou ženského kláštora v blízkosti kláštora na Monte Cassino, ktorý založil jej brat Benedikt. Zomrela 10. februára 542.

Panenská duša, vošla si s horiacou lampou do siene na svadbu Kráľa, kde s tebou zbor svätých spieva nadšene.

V nebi ťa čaká hostina, nebeský Ženich ťa víta a svoju čistú nevestu objíma Láska večitá.

Aj nás uč, ako máme žiť, a vypros nám dar odvahy, aby sme mohli odrážať zvodcu a trhať nástrahy.

Mária, Panna, panien vzor, nech prosí za nás u Syna, aby nás viedol vyhnanstvom, kde tma vše lampu zhasína.

Bud' Bohu sláva naveky, nech každý tvor ho velebí, že panne doprial víťazstvo, ktoré sa slávi aj v nebi. Amen.

Hymnus na sviatok sv.Školastiky – ranné chvály

Zdeptané srdce

Ž 102, 5: *Moje srdce je zdeptané ako tráva a vysychá, takže zabúdam jesť svoj chlieb.*

Dobry Bože, klaniam sa ti a vzdávam ti vďaky, že môžem byť opäť s tebou a modliť sa. Verím, že si vždy so mnou. Stáva sa však aj to, že nie vždy ťa vnímam, ba ani nemyslím na teba a nie som v tvojej prítomnosti, nežijem z toho, že si so mnou. Jednoducho, nie vždy som s tebou. Hoci ty si neprestajne so mnou, žiaľ, ja nie som neprestajne s tebou.

V našom ľudskom živote to býva často tak, že myslievame na teba iba v ťažkých chvíľach. Obraciame sa k tebe, keď sme v úzkych. Voláme k tebe vo svojom strachu a vo svojich starostiach. Modlíme sa, keď sa nám zdá, že niet východiska. No sú aj ľudia, ktorých také chvíle nestavajú pred teba, ale stavajú voči tebe a ešte viac uzatvárajú do seba samých.

Je to tajomstvo našich srdc, ktorému iba ty najlepšie rozumieš.

Bože môj, dnes sa k tebe modlím spolu so žalmistom a svoje srdce ti predstavujem jeho slovami: Bože, moje srdce je zdeptané.

Aké je to zdeptané srdce? Aké srdce ti, Bože, prinášam, keď hovorím o zdeptanom srdci?

Pre mňa je to srdce ubité, ktoré trpí, cíti sa osamelé a bez východiska.

Zdeptané srdce cíti iba ťarchu a nezáujem druhých, prežíva tmu, nevidí východisko, žije v sklamaní, v beznádeji, v nepochopení a v opustenosti.

Zdeptané srdce je zranené bolesťou, neláskou a odmietnutím.

Zdeptané srdce je zničené postojmi druhých ľudí, nepriazňou situácií.

Pane, keď ti hovorím o svojom zdeptanom srdci, mám na mysli toto všetko.

S takýmto srdcom sa obraciam dnes k tebe a prosím tak ako Lazárove sestry za svojho chorého brata: *Pane, ten, ktorého miluješ, je chorý, má zdeptané srdce.*

Aj ja prosím: Pane, viem, že ma miluješ, pozri, mám zdeptané srdce.

Pane, prosím, uzdrav moje srdce a vlej doň novú nádej, obdaruj mi srdce svojou radosťou.

Pane, mám zdeptané srdce, verím však, že ty ho môžeš zmeniť.

Pane, mám zdeptané srdce, viem však, že ty ho môžeš uzdraviť.

Pane, mám zdeptané srdce, viem však, že ty mu môžeš znova vrátiť radosť a nádej.

Pane, mám zdeptané srdce, verím však, že pri tebe moje srdce oživne.

Pane, mám zdeptané srdce, prosím však, nedopuť, aby bolo a ostalo také.

Pane, tu je moje srdce, vezmi ho do svojich rúk a utváraj mi nové srdce.

Jozef Šuppa SJ „Modlitby srdca“

Spomienka na Lurdskú Pannu Máriu:

V nedeľu 11. februára slávime spomienku na 160. výročie zjavení Panny Márie v Lurdoch. Pobožnosť popoludní začína o 16:00 hodine. Pred Najsvätejšou Sviatosťou Oltárnou sa pomodlíme svätý ruženec, loretánske litánie potom bude sprievod okolo sochy Panny Márie so zažatými sviečkami.

Skryté antény

Keď z tvojho života zmizne slnko,
hľadaj hviezdu,
ktorú Boh zapálil iba pre teba.
Keď tu ostaneš stáť s prázdnyimi rukami,
vedz, že Boh od teba
nežiada plné sýpky.

Keď sú dvere tvojich blízkych
zamknuté a nik neotvára,
keď klopeš, tak neodchádzaj
plný nekonečnej trpkosti.
Boh ťa miluje a niekde
pre teba otvorí ľudské srdce,
aby ti to oznámil.

Dážď a chlad sa pominú. V úsmeve a nežnej ruke zacítiš jar a ožiješ. Ak máš svoje poslanstvo prinášať do púšte, kde nik nepočúva, vedz, že Boh rozostavil skryté antény, ktoré zachytia každé slovo z tvojho srdca a prenesú ho ponad vyschnutú zem k tomu kúsočku zeme, kde sa zrodí nový svet.

Adalbert L. Balling „Mám ťa rád“

Sväté omše v 5.týždni cezročného obdobia - (B)

5.II. pondelok

09:00 *Sv.omša v Dol'anoch - kňazská rekolekcia*

6.II. utorok

17:00 *Za ě Rudolfa Kosnáča a rodičov*

7.II. streda

17:00 *Svätá omša v Štefanovej*

8.II. štvrtok

17:00 *Za Božiu pomoc a dar zdravia pre dieťa*

9.II. piatok

17:00 *Za ě Jána Blahu*

10.II. sobota

11:00 *Pod'akovanie Pánu Bohu za 90 rokov života*

Upratovanie kostola č.d. 421 - 456

11.II. 6. Nedeľa Cezročného obdobia - (B)

08:00 *Za ě P. Fidela Ambróza Jurčoviča, OFM*

Lektori: Pešková E., Vráblová M.

11:00 *Za farníkov*

Lektori: Polakovičová J., Polanská Z.

16:00 *Pobožnosť k Lurdskej Panne Márii*

Liturgický kalendár

5.II. pondelok	Sv. Agáta, mučenica – Sp
6.II. utorok	Sv. Pavol Miki a spoločníci, mučeníci – Sp
7.II. streda	Sv. Maxim, biskup, Bl. Pius IX., pápež
8.II. štvrtok	Sv. Hieronym Emiliáni – Esp
9.II. piatok	Sv. Apolónia, panna a mučienica
10.II. sobota	Sv. Školastika, panna – Sp

JEDNODUCHOST NIE JE JEDNODUCHÁ

Hľa, posielam vás ako ovce medzi vlkov. Budte teda opatrní ako hady a jednoduchí ako holubice.

(Mt 10, 16)

Jedine ten, kto je naozaj veľký, dokáže byť jednoduchý. Jednoduchí sa zdajú byť tí ľudia, ktorí sú vnútorne bohatí. Jednoduchý je ten, kto nie je prázdny, ale má stred svojho života, okolo ktorého sa točia myšlienky, činnosti, slová, postoje. A všetko sa vzťahuje na tento stred. Tento stred všetko vysvetľuje a zdôvodňuje.

(Alessandro Promato, duchovný spisovateľ)

Jednoduchosť je opakom zložitosti a komplikovanosti. Ak je niečo komplikované a zložené, nemôže to byť jednoduché. Tak je to aj s ľudským srdcom. Môže byť veľmi komplikované alebo veľmi jednoduché. Zvyčajne, keď o niekom povieme, že to je jednoduchý človek, chceme tak pekne povedať, že je to primitív, úbožiak, chudáčik. Jednoduchosť, o ktorej tu píšem, vôbec neznamená primitivizmus, neschopnosť chápať veci a ich súvislosti.

Jednoduchosť je krásna práve pre jej jednoduchosť, ale vôbec nie je jednoduché byť jednoduchým človekom. Cesta k jednoduchosťi je náročná. Je to cesta oslobodenia sa od všetkého, čo náš život komplikuje, zamotáva, zväzuje, robí zložitejším. Komplikované srdce sa podobá zamotanému kľbku vlny, ktoré sa veľmi zle rozmotáva.

Boh chce, aby sme boli jednoduchí. On sám je jednoduchý. Jednoduchosť je znakom dobra, Zlo všetko zamotáva a komplikuje, vnáša chaos, neistotu, strach, zložitosť do nášho života, našich vzťahov a nášho srdca.

Diabol má rád zložitosť. Je otcom lži a veľmi rád motá a zamotáva a teší sa, keď sa človek chytí v jeho osídlach. Podobá sa pavúkovi, ktorý utká komplikovanú pavučinu, a potom čaká na svoju obeť. Teší sa, keď je naše srdce rozdelené medzi veľa rôznych lások. Teší sa, keď tak trochu slúžime Bohu, ale tak trochu aj svojmu sebestvu a pohodliu, tak trochu aj počítaču, aj televízoru, tak trochu aj svojmu telu a sexu, tak trochu... Ježiš jednoduchosť srdca vyjadril aj výrokom o dvoch pánoch: „Nemôžete slúžiť aj Bohu aj mamone...“

Pozri sa na Ježišov život: Ako na teba pôsobí? Zdá sa ti komplikovaný, či skôr jednoduchý? Aké sú Ježišove postoje, slová, gestá, skutky? Všimni si, že zo všetkého dýcha múdrosť, no zároveň krásna jednoduchosť. Ježiš nekomplikuje, nezavádza, nešpekuluje. Má čisté a jednoduché srdce. Diablove zmotaniny tu nemajú šancu, lebo Ježiš sa s ním vôbec nebaví, jednoducho ho odstaví. Jednoduchosť sa latinsky povie simplicitas. Simplicitas = nie je tu záhyb, nič pokrčené ani pokrivené. Znamená, že je tu všetko rovné, priame,

nekomplikované. Kdesi som počul, že krásne je to, čo má všetko, čo má mať; nič tu netreba pridať ani odobrať. Preto je jednoduchý človek krásny a jeho život prítiažlivý, lebo má všetko, čo má mať, nič netreba pridať ani odobrať. V jednoduchosťi je krása.

Aké je tvoje srdce a tvoj život? Nekomplikuješ si to sám? Nie sú tvoje vzťahy neúprimné, dvojtvárne, a preto aj veľmi komplikované? Nie je niečo, čo by si mal odstrániť, lebo ti to komplikuje život? Aj malá hlúposť dokáže veľmi skomplikovať život.

Pane, urob ma jednoduchým človekom.

Daj, aby v mojom živote bolo všetko, ako má byť.

Aby som odstránil všetko, čo je navyše, čo zavadzia, čo ma brzdi a komplikuje mi život.

A pomôž mi konať tak, ako konať mám.

Nech je môj život presne taký ako má byť, že nič nebude treba pridať, ani nič odobrať.

Urob ma krásne jednoduchým.

Marián Sivoň „Moderný svätý“

ČO MU JE?

„Vzácnny kus. Čo mu je?“ otázka vyšla z úst ženy skúmajúcej cez mreže klietky vzácny kus spevavca. „Neviem, od istého času sa zmenil. Mlčí, nemá o nič záujem. Predtým bol veselý, spieval, ale teraz... Neviem, čo mu chýba. Pomôžete mu?“ vyriekol muž. Jeho hlas znel ustarostene.

„Skúsím to, vezmem ho na pár dní k sebe,“ odvetila zverolekárka a po súhlasnom stanovisku majiteľa vzala klietku so sebou.

V ambulancii jej našla vhodné miesto. No vták nereagoval na prevoz, na zmenu prostredia ani na ľudí. Sklesol sedel a hľadel von oknom. Sledovala ho. Uplynul deň, dva, tri. A potom pristúpila ku klietke. „Viem, čo ti chýba,“ prihovorila sa spevákovi sediacemu na bidle so zvesenými krídlami. Kým otvorila dvierka vtácej slobody, prebehla ešte raz pohľadom po miestnosti.

Smutne si vzdychla a otvorila klietku. Ponúkla vtáčaťu ruku. Lenivo na ňu preliezol. Vybrala ho z jeho zamrežovaného kráľovstva. Zamierila ku dverám. Rukou ovinula kľučku. Stisla ju, dvere sa odchyľili.

Bez jediného slova a celkom neprofesionálne vykročila s vtáčaťom na ruke von.

Niekedy potrebujeme zažiť chvíľu, v ktorej sa môže splniť, po čom veľmi túžime, keď však zároveň môžeme stratiť všetko. Potrebujeme ju, aby sme pochopili, čo je pre nás naozaj dôležité.

MUDr. Jana Viznerová „Vedieť vidieť“

Obeta v našom živote nie je cieľom. Pohan si udobroval božstvá obetami. Farizej bol spokojný pred Jahvem, keď priniesol všetky obety správne a v pravý čas, pokrytec všetkých čias sa oháňa spravodlivosťou, že nikoho nezabil, nikoho neokradol. Otec nášho Pána dobre vie, čo všetko potrebujeme. V nás bude mať zaľúbenie, keď podobne ako Ježiš budeme dennodenne a vytrvalo brať svoj kríž vo viere, že všetko má zmysel a že sa môžeme priblížiť až po podobnosť jeho Synovi.

Anton Srholec „Každodenné zamyslenia“

Na minútku

„Dá sa vymeniť ocko?“

Keď som ho stretla prvý raz, mal tri roky a bol šťastným dieťaťom v náručí svojich rodičov. Pri prechádzke sa uisťoval, či obaja dávajú naňho pozor, a pozeral sa na nich, akoby im chcel povedať: „Oboch vás veľmi potrebujem.“

Večer, keď už spal, sedeli sme v obývačke a pozerali fotky. Ocko s hrdosťou hovoril o šikovnosti svojho syna - o tom, ako umývali spolu auto, sadili strom a dávali slivky na koláč, čo piekla mama. Prešiel rok a opäť som sa tešila na stretnutie. Štvorročný Dávid sa vyšplhal ku kľučke a vítal

ma, ťahajúc pred sebou plyšovú veľrybu.

„Vymenili sme ocka. Máme Milana. Pozri, čo mi kúpil!“ Zalapala som po dychu.

Po vysvetlení, že to nefungovalo, pretože prvý ocko stratil prácu a už nemohli mať primeraný životný štandard, sa zjavil vo dverách Milan. V náručí niesol dve hračky, nejaké značkové šatstvo a za sebou ťahal cigaretovú vôňu. Pozdravili sme sa. Dávid sa rozbehol ku hračkám, no nedostal ich.

„Zlatý môj, ja ťa vychovam. Najskôr chcem pusku a potom budú hračky.“

Malý napravil svoje správanie a odnášal si hračky do izby. Sedeli sme a rozprávali sa. Počúvala som o veľkých podnikateľských úspechoch a o tom, že jediný, čo má v živote zmysel, sú peniaze. A že dôkazom toho je aj malý Dávid. Veď tento mocný muž si môže kúpiť aj jeho lásku... Na druhý deň som vzala drobcu na prechádzku. V ruke držal plyšového medveďa, aby sme mu spolu ukazovali kvety a mravce na lúke. Chvíľu som kráčala ticho, len tak ho držiak za ruku.

„Vieš, je dobré, že sme vymenili ocka,“ povedal akoby mimochodom. „A to sa dá, vymeniť ocka?“ spýtala som sa, lebo srdce mi našepkávalo, že v tom malom srdci niekto chýba.

„Dá. Aj pračka sa dá vymeniť, aj televízor. Aj ocko,“ povedal a kopol do kameňa, ktorý sa mu práve postavil do cesty.

Čas bežal a Dávid rástol. Raz za rok sme sa spolu stretávali a len tak hovorili o živote. Keď mal štrnásť, napísal mi SMS: „Aby si nebola prekvapená, keď prídeš: mama mení chlapa a ja fotra.“

Pomohlo. Neprekvapilo ma to. Počas návštevy som sa zoznámila s Paľom, ktorý po dvoch pohárikoch alkoholu začal vládnuť prísnu rukou a vulgárnym slovníkom. Vraj Jana a Dávid sú jeho majetkom a on je tu na to, aby sa o nich postaral, keď ich ten „nemožný podnikateľ“ nedokázal uživiť.

Dávid na druhý deň prišiel sám a pýtal sa, či sa nepôjdeme bicyklovať. Hovoril o svojej samote, o tom, že veľa vecí „musí“ a nikto sa ho nepýta, či chce, alebo nie. Rozprával o večeroch, ktoré trávi pri „telke“ a „nete“. Keď mu je ťažko, vezme si album a prezerá fotky z detstva.

Prešlo päť rokov. V istý večer som sa vracala domov k rodičom. Prechádzala som popri krčme. Vonku na múriku sedel mladý muž pred prahom dospelosti. Hlava v dlaniach a pohľad upretý do zeme. Oslovila som ho. Razil z neho alkohol. Povedali sme si pár slov a vtedy sa otvorili dvere na krčme.

„Daj Dávidovi pokoj! To je môj syn. Ja rozhodujem o ňom i o tom, čo je preňho dobré a čo nie!“ kričal z diaľky Paľo. Mladý muž, čakajúci na svoju osemnástku ako na deň, keď ho prepustia z väzenia, zatínal päsť a zašomral to, čo bolo niekde hlboko v jeho srdci:

„Mala si pravdu. Otec sa vymeniť nedá. Otec bol v mojom živote iba jeden. Ten, čo ma mal skutočne rád.“ Objala som ho. Pochopil, čo chceli dospelí zakryť darčekom, peniazmi a silou. Pochopil, že otec je ten, kto ukazuje dieťaťu, ako treba žiť.

Dávid mi nedávno volal, že čaká so svojou manželkou dieťa. Mal obrovskú radosť. A vraj bude taký istý otec, ako bol ten prvý, lebo vie, že otec sa vymeniť nedá.

Damiána M. Bagínová FDC „Čriepky života“

Zamyslenia

Tolerancia

Každodenne skusujeme, že medziľudské vzťahy sú narušené. Príčin je veľa. Jednou z nich je nedostatok tolerancie voči iným.

Istá bájka vystihuje spôsob takéhoto zmyšľania: Mladá mucha, ktorá sa po prvom lete labužnícky hojerala na liste stromu, výsmešne hodnotila prácu pavúka: „Si trápny, visíš na vlákne a lezieš hore-dole vždy na tom istom mieste. Nevieš azda, aké krásne je voľne sa vznášať, letieť do diaľky...?“ Pavúk spokojne odpovedal: „Viem, že jednotvárne tkám, kým ty lietaš sem a tam. Ale to, čo sa tebe zdá bez zmyslu a nudné, je náplňou môjho života. Ba nakoniec, čo ty pokladáš za nezmysel, mohlo by ľahko ukončiť tvoj úsudok. Daj pozor, aby si sa nechýtila do vlastného nerozumného uvažovania!“

Ako často sa vo vzťahu k našim bližným nachádzame v postoji muchy! Hoci náš pohľad nemusí byť často ani zlomyseľný. Pomôžme si ešte obrazom z ríše zvierat. Môžeme byť v situácii orla, ktorý ľutuje rybu, že musí žiť vo vode: „Nikdy by som nevedel žiť ako ryba!“ Ryba zas ľutuje vtáka: „Úbohý orol, zadusila by som sa!“

Známy ruský spisovateľ Lev N. Tolstoj z vlastnej skúsenosti na túto tému napísal: „Jedným z najobvyklejších omylov je to, že ľudí považujeme za dobrých, zlých, hlúpych a chytrých. Život človeka však plynie ako prúd rieky, v ktorom sa trvalo mení a napriek tomu ostáva sám sebou. V ňom sú prítomné všetky možnosti. Bol hlúpy a stal sa chytrým, bol zlý a stal sa dobrým, a naopak. V tom spočíva veľkosť človeka a práve preto nie je možné človeka správne posúdiť, nech by bol akýkoľvek. „Ty si ho odsúdil,“ hovorí spisovateľ, „a on sa už medzičasom zmenil.“ Preto vždy aktuálne zaznieva Ježišova výzva: „Nesúďte, aby ste neboli súdení!“ (Mt 7, 1) a jeho príklad: „...aby ste aj vy robili, ako som ja urobil vám“ (Jn 13,15). Niet totiž človeka, ktorý by úplne stratil svoju dôstojnosť. Vždy v ňom ostane niečo z Božieho obrazu, čo volá po láske.

Veľká a vznešená je životná úloha, ku ktorej sme pozvaní aj dnešný deň: neustále sa učiť tolerancii. Nejestvuje totiž nič, čo by nepripustilo aj iný pohľad, bez toho, aby sme uškodili pravde. Byť tolerantní voči tým, ktorí sú iní ako my, ktorí žijú inak ako my, ktorí „tkajú“ iné siete, ako sme zvykli utkať my...“

Viliam Judák „Vo svetle všedného dňa“

www.fara.sk/vistuk/

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku